Ганна САВІЧ

Парада

Так многа хочацца зрабіць,
Дзясятак сёмы размяняла.
— Яшчэ каб трышачку пажыць,—
Матуля так казала.

Ужо маем усё, унукі ёсць,
Пакой шукаем у гэтым.
Вось яно — шчасце і жыццё
Найлепшае ў свеце!

Усмешкі шчырыя лавіць,
Што з вуснаў іх зыходзяць,
Парадай добрай дзецям быць,
Каб ім жылося ў згодзе.

Пабраўшыся, каб сваіх рук
У жыцці не расчаплялі,
А каб вясёлы быў унук,
Шчэ й брацiка шукалі.

З краін далёкіх прынясе
Ім немаўлятка бусел,
Ці ў лісце знойдуць, што расце
На градачцы капустнай.

Унучку пасля разпавядуць,
Дзе брацiка шукалі.
Галоўнае, каб усе ў сям'і
Пустот не адчувалі.

І за вялікім каб сталом
Сядзелі бацька, маці,
І каша смачная гуртом,
Сястрычкі дзве і брацік.